

Karin Castens

CLADDAGH RINGEN

28

D
E
S
I
G
N
U
R
E
S
M
Y
K
K
E
R

– **Normalt lægger** jeg en ære i så vidt muligt at udvikle designs, som adskiller sig fra, hvad man finder i andre butikker, men en kunde bad mig om at lave mit *take* på denne klassiker, og det kunne jeg ikke stå for, fortæller Karin og sin version af Claddaghringen.

– Selve ringen har jeg skåret i voks og fået støbt. Herfra er der så fri leg. Sølv eller guld, skal den være lidt oxygenet, måske have en ru overflade, hvilken sten skal der i, skal der ligefrem fattes en lille diamant i kronen? Mulighederne er mange...

Men hvad er Claddaghringen egentlig for noget? Karin fortæller:

Ledig eller ej? Se på ringen!

Claddaghringen var oprindeligt skabt som forlovelses- og vielsesring, hvor hænderne symboliserer venskab, kronen loyalitet og hjertet naturligvis kærligheden.

Ringens bruges også til at symbolisere venskab og nedarves ofte i familien, når datteren når skelsår og alder – det vil sige bliver voksen. Derfor bærer mange yngre, ugifte kvinder ringen, hvilket har udviklet sig til et sindrigt system til at kommunikere, lige præcist, HVOR ledig man er på markedet:

- Bæres den på højre hånd med hjertet vendt udad, er hjertet endnu frit.
- Bæres den på højre hånd med hjertet vendt indad er bæreren i et forhold.
- Bæres den på venstre hånd med hjertet vendt udad er bæreren forlovet.
- Bæres den på venstre hånd med hjertet vendt indad er hun gift.

– Med andre ord en tidlig og lavteknologisk form for Facebook-status, tilføjer Karin med et smil.

Slaven og sølvsmeden

Claddagh ringens oprindelse ligger langt tilbage; helt fra slutningen af 1600-tallet, hvor der berettes følgende legende:

Den unge mand Richard Joyce fra landsbyen Claddagh var på vej fra Irland til de Vestindiske slaveplantager i et ukendt ærinde. Hans skib blev kapret af mauriske sørøvere, som tog ham til fange og – ironisk nok – gjorde ham til slave. Han blev solgt til en guldsmed i Algeriet, som endte med at oplære Richard i faget.

Efter 14 år lykkedes det kong William den 3. at forhandle en aftale på plads om at få returneret britiske slaver fra maurerne, og Richard blev endelig frigivet.

På dette tidspunkt var han blevet en fast integreret del af husholdningen, og hans tidligere ejer og lærermester tilbød ham (som i et rigtigt eventyr) sin eneste datters hånd og halvdelen af sit bo.

Men Richard afslog. For han håbede, at hans hjertenskær derhjemme stadig ventede på ham, og han havde en ring med hjem til hende, som han havde skabt i dette håb.

Det viste sig, at hans kæreste virkelig var forblevet tro imod ham! Hun fik ringen, og de blev gift, og han slog sig derefter ned som succesfuld guldsmed.

Fede ringe

Men ringe med to hænder, der rækker ud mod hinanden og dermed symboliserer et bånd af en slags er faktisk endnu ældre end legenden her. Karin dykkede længere ned i annalerne og fandt, at disse ringe kaldes for „fede ringe“:

– Ikke fordi de er specielt kraftige i godset, men fordi begrebet kommer af det italienske *Mani Fede* (trofaste hænder).

Denne brug kan følges helt tilbage til det gamle Romerrige, hvor det at give hånd var et symbol på at afgive et løfte – ganske som det stadig er i Jylland i dag. I middelalderen og renæssancen blev den slags ringe derfor ofte brugt som vielsesringe.

– Claddaghringen blev for alvor populær i Irland i 1800-tallet og er som sagt stadig meget populær, også blandt efterkommerne af de irske indvandrere i USA, som stolt bærer den som et symbol på deres irske rødder, fortæller Karin videre.

– Som et eksempel herpå (med indbygget let gys) fortælles det, at da man gennemgik ruinerne af tvillingetårnene i New York efter det grufulde terroristangreb den 11. september 2001, fandt man ikke mindre end 200 Claddaghringe! ■

www.gallericastens.dk

Guldsmed Karin Castens har researchet på den såkaldte Claddaghring.

En såkaldt fede-ring med to hænder, der giver hinanden et håndtryk. Navnet stammer fra italiensk – *Mani Fede*, der betyder trofaste.

